

"BİNLERCE KİŞİ SENİ ANLATTI BANA"

DOĞAN TOKMAK

"Bir şehidimize ait anlatım istense sıtmaya yakalanmış gibi olurum. Acaba arınıyormu diyenlerinizi olacak. Hiç de öyle değil canlar. Yüce, onurlu ve erdemli değerler yaratan, inançları uğruna kendini feda eden yürekleri anlatmak o kadar kolay olmuyor. S. Lintim onun için. Anlatamamanın eksikliğini hissederim kendimde. Bunu bir noksanlık olarak kabul ederim."

Böyle diyor Mehmet Amcamız. Aslında şu anda içinde bulunduğum durumu o kadar net ifade ediyorki;

Seni nasıl anlatayım Doğan? İnan çok düşündüm. Her şehit anlatımında olduğu gibi, anlatamam kaygısı gelir pranga olur ellerime.... Tutar bir şeyler beni. Ama biliyorum anlatmak, büyük değerlerimizi taşımak gerek geleceğe....

Devrimcilik yalındır... Bazen büyük bir sabır ister. Bazen korkunç bir bilgi gerektirir. Bazen büyük, bazen küçük görev ve sorumluluklar, sarıp sarmalar, yol açar insana.

Daha bir dolu şey sıralanabilir ama ortak bir noktayı en anlaşılır şekilde ifade etmek için, yalın bir sevgi diyelim.

Evet sevgi.... Seven insan korur, kollar. Seven insan sahiplenip gereksinimi yerine getirir. Sevgiye inancı tam olan, eksik yanların üzerine püder ve ayaklarını sürmeden sağlam bir şekilde yere basar-

rak ilerler.

İşte sevgi, Doğan'da somuttandır.

Yalın bir sevgidir yüreğinden fırlayan. Ve onu yüreğinden çesresine akıtırken mütevaizdir. Herşeyiyle doğal ve sadedir. Ve bu nedenle onu tanıyanlar, "Dobra dobralığını, güven hissettirdiğini, partisi ve halkına bağlılığını, düşmana duyduğu korkunç kınıni" öne çıkarırlardı.

Mahalli alana ilk geldiğinde sessiz, fazla konuşmayan, ama emekçi, her işe koşturan, yapılması gereken işlerde ısrarcı ve inatçı yapısıyla dikkatimi çekmişti. Kendini hiç öne çıkarmama rağmen birçok iş benim üzerinden dönerdi.

Doğanı ilk tanıyanlar önce sessizliğine bakıp aldandı. Sonra o sessizliğin altında yatan öfke ve coşkuyu görüp şaşırırdı. Ama tanımının, paylaşmanın artması ile yüreğın nasıl alazlanıp durduğunu, yalın ve sade bir sevdanın nasıl taşındığını görür hissederdı. Sık sık şehitlerimizi, özellikle Hüseyin Kılıç ve eşi Satı (TAŞ) Kılıç'ı anlatmayı severdi. Onlarla birkaç yıl beraber çalışmıştı. Onları anlatırken duyguların üzerindeki etkileri gözle görülür hale gelirdi.

Sana Okmeydanı'nın muhtarı derlerdi. önce neden muhtar dediklerini anlayamamıştım. Sonra 89'dan beri kesintisiz bir şekilde mücadelenin içinde ve sürekli toparlayıcı olmandan dolayı sana Muhtar

dediklerini öğrendiğimizde, bizde sana muhtardı-
ye takılmaya başlamıştık.

Seninle mahalli alanda beraber olduğumuz süre-
ce orada hep toparlaviciliğin ve etki gücün kendini
gösteriyordu.

Dar ekiplere birlikte geçmiştik. Kısa zaman için-
de cesaretin, gözü karalığın, bağlılığın ve sahiplen-
me duygularının ne kadar güçlü olduğunu yaşayarak
gördüm. Ne pahasına olursa olsun aldığın görevi ye-
rine getirirdin. Koşullar, özgünlükler vb. edebiyatı
yapmadın. Lamı cimi yoktu senin için. Yerine göre
"deli"ydın.

O dönemler milis ekipleri yeni oluşturuluyordu.
Bu ekiplerin ilk üyelerindendin. Ekipler daha yeni ku-
rulmuştu. Beraber sokak çalışması yapıyorduk. İşte
o zaman 16-17 Nisan katliamı yaşanmıştı. Aynı gün-
nün sabahı randevuda buluştuk. Gözlerin kanlanmış
ve hiç uyumadığın belli oluyordu. Randevu sokağına
bile girmeden direkt geldin yanımıza. Hiç birimiz ko-
nuşmadık. 1 tane silahımız vardı. Arkadaş onu almaya
gitti. Onunda çalışıp, çalışmayacağı şüpheliydi. Sen
"bende aramaya gidiyorum" deyip, iki saat sonra-
sına randevulaştık. Daha sonra öğrendik ki bir tanı-
dığının silahını almaya gitmişsin. Gittiğin yerde evi
altına üstüne getirmiş, silahı bulamayınca evdeki
bıçağı kapıp gelmiştin. Düşmanla ilk çatışmada kar-
şı karşıya gelmen de böyle olmuştu. Bir yüreğin, bir
bıçağınla düşmanın karşısına dikilmiştin.

Tüm eylemlerde en kritik noktalara sen yerleş-
tirilirdin. Çünkü herkes bilirdi ki Doğan emaneti ölü-

mü pahasına korur, kesin zarar verdirmezdi.

Defalarca gözaltına alındın, işkencelerden geçirdin. Her defa sında duruşun, tavrın netti, işkencehaneden çıkar çıkmaz yoldaşlarını buldun, mahalleyi topladın, mücadeleye koştun. Sana biraz oturdun denilen dediklerinde "ne dinlenmesi zaten epey zaman geçirdik" dardın. Gittiğin her yerde insanlar sana güvendiğinden, gerileyenler bile seninle toplanır, dahada aktifleşirlerdi.

İlk tutukluluğunu 92'de yaşadın. Bayrampaşa hapishanesine getirildin. Yine hep aynıydın, fazla konuşmaz, birşey dendiye yapılacak, inatçı, harekete ölesiyeye bağlı, vefakar....

Birşey yapılacak dendi mi sana karşı gelmeye çekinilirdi. Hayır korkudan değil. Senin bunu kabullenmeyeceğini, peretirse onlarca defa konuşacağını, o için yapılması konusundaki inatçılığını herkes bilirdi. Yani Doğan bir şey olacak deyince herkes bilirdi ki başka bir alternatif yoktur.

Bu inatçılığının büyük bir sahiplenme duygusundan kaynaklandığını da bilirlerdi. Onun için inatçılığında zaman zaman esprî konusu olur, sevilirdin. Her zaman emekçiliğinle öne çıkardın. Sürekli birşeylerle uğraşırdın. Pratik işleri hiç kaçırmazdın.

'93 yılında hapishaneden çıktığında hiç tereddütsüz mücadeleye koşaacağını biliyorduk. Öyle oldu. Kimseyi yanıltmadın.

Sıcak mücadele ve darbe ihaneti onu beklemektedir. Tüm olanaklar desifre edilip, ele geçirildiği bir dönemdir yaşanan. Ama bunlar Doğan

için sorun değildir. Elinde sopa, kırık dövük birkaç silahla, gece-gündüz nöbet tutar sokaklarda. Her yerde karşılarına dikilir, rahat bırakmaz darbecileri. Darbecilerce kaşırılıp işkenceden geçirilir. Ama yolundan, inancından bir milim sapmaz. Onur mücadelemizin bayrak tatarlarından biri olur.

'84 yılında yeniden tutsak alınır. 99 yılına kadar Bayrampaşa koridorları onunla birlikte nice kahraman şehide yarenlilik eder. 96' ölüm Orucuna gönüllü olur. Ama sırası gelenler öne atılır. "Bir gün..." der ve o günü bekler.

İhanete karşı öfkesi bir volkan gibidir. "İhanet varsa cezası da var. Kim ihanet ediyorsa mutlaka bu ceza sınırı çekmeli" derdin. İhanete karşı bu kadar tahammülsüz olmama rağmen ihaneti en yakınında gördün.

"Bir gece vakti, Sivas'ta Mete Nezih Altınay'ların şehitlik haberiyle iktildik!

Şehit haberi aldığımızda sözler tütenirdi. Doğan suskunlaşmıştı. Böylesi anlar zor gelir insana. Hele birde tanıdıkların olunca, ister istemez kimi şeyler daha farklı olurdu. Tanıyan o an ne anlatacağını bilmezdi.

Ve bir süre sonra operasyonun, Doğan'ın kardeşinin ihanetiyle gerçekleştiği açığa çıkıyor. Kitlemize henüz açıklanmıyor ama Doğan'a söyleniyor.

Doğan'ın öfkesi beliriyor yüzünde, içi içini yiyor. Sinirini tırnaklarından çıkarıyor. Zor geliyor bu haber. Elbette tavri çok net ama kara bir leke olarak görüyor. Durgunlaşıyor.... Yaşamında değişiklik hissediliyor."

Kardeşin ihaneti seçtiğin de hiç tereddüt etmeden önce kardeşlikten reddettin, sonra aldığı tavırla ihanete karşı örnek bir tavır gerçekleştirdin. Öyle ki ailen sana tavır aldığı anda bile ısrarla "ihanetin cezasız kalmaya çağını, kim olursa olsun ihanetin affedilmeye çağını" ailene de anlattın. Ama hep ailenizin alınca sürülmüş bir kara leke gibi işinde taşıdın bunun acısını.

Ta ki aylar sonra Adalet'in namluları ihanetin hesabını sorana kadar, Ali Tokmak haininin cezaları durulmasına ilişkin Cephe açıklaması okunup bitirilince ilk altışı Doğan başlatıyor.

Aile olayın duygusallığı ile kabinlere geliyor, ama Doğan var. Tavrını yine net koyarak ihaneti sahiplenmemelerini söylüyor ailesine ve çıkıp geliyor kabinlerden.

Ki '93 yılında hapishaneden çıkar çıkmazda mücadeleye koşmanla da, dostta düşmana bir kez daha ders verdin. Senin bu tavrın herkese örnek gösterildi.

Hatta ısrarla çabının sonucunda aldın. Ötüm Orucunda şehit düştüğün de annen mezarının başında "ben hainin değil, Doğan'ın annesiyim" derken emeklerinin boşa gitmediğini, seninle gurur duyduğunuda bir kez daha ortaya koyuyordu.

'93'da hapishaneden çıktıktan sonra 2000'de yeniden tutuklandın. Ümraniye Hapishanesine götürüldün. Orada da teknik işlerde, pratik işlerde görevler aldın. 19 Aralık'ta kahramanca karşıydın. Biz ve ailemize yakışır gibi.

Ve genç bir bayan;

"Usulca dedim ki, hiç tanışmadık arkadaş... Ama bilsen ne kalerbalıktı cenazen. Binlerce kişi seni anlattı bana. Tanıdım seni. Tanıdım kahramanlardan biri olarak...."